

Bolesni kunići često odbijaju hranu i to je jedan od prvih znakova da nešto nije u redu. Dovoljno je samo 24 sata da kuniću koji ne jede kolabira probavni sustav te je takvog kunića potrebno prisilno hraniti svakih nekoliko sati.

JESAM LI DOISTA KUĆNI LJUBIMAC ZA VAS?

Odluka o kupnji ili udomljavanju kunića, kao i svakog drugog kućnog ljubimca, velika je odluka i ne donosi se na brzinu.

Prije dolaska kunića u kuću potrebno se dobro informirati o njihovim potrebama, razgovarati sa svim članovima kućanstva, te zajednički odlučiti.

- Kunići mogu doživjeti 8-10 godina i u tom vremenu im je potrebna redovita njega, a ponekad i stručna veterinarska pomoć.
- Najbolje se osjećaju u društvu drugog kunića i zbog toga je preporučljivo imati barem jedan par (kastriacija!).
- Kunići trebaju imati dovoljno prostora za kretanje/trčanje, a za smještaj im treba zaštićeno, tiho i mirno mjesto, plašljive su i plaše životinje.
- Ne postanu svi jako uredni, a ponekad se tragovi njihovog grickanja mogu pronaći na zidu, namještaju ili tepisima.
- Za vrijeme vašeg odsustva od kuće (godišnji odmor i sl.) potrebna im je njega i prehrana, na kakvu su inače navikli.
- Kunići definitivno nisu igračke za malu djecu. Djeca se ne mogu sama brinuti o njima, jer zahtijevaju jednaku brigu kao psi i mačke.
- Prvotno oduševljenje kod djece najčešće brzo splasne, te se sva briga prenosi na roditelje.

ZDRAVLJE - LISTA ZA PROVJERU

Kunić je zdrav ako:

Ima dobar apetit, živahan je i zainteresiran

Ima suh i čist nos i ne kiše

Ima sjajno i čisto krzno bez ogoljelih područja

Su oči bistre i ne suze

Zubi imaju pravilan zagriz i kunić normalno "melje" hranu

Ima čiste uši

Ima čistu guzu

Tabani nisu ogoljeli ili "zakoreni" i uprljani mokraćom

Nema otekline po tijelu

Nokti nisu predugački

NE KUPUJTE KUNIĆE ZA POKLONI!!

Ishitren dar, najčešće djetetu, već za nekoliko tjedana ili mjeseci, a posebno u vrijeme godišnjih odmora, može postati opterećenje ili problem koji se "rješava" na različite načine (davanjem u udomljavanje, vraćanjem u dućan, te potpuno neprimjerenim puštanjem u prirodu, čime ih se osuđuje na sigurnu smrt).

UDRUGA ZA POMOĆ ZEČEVIMA I KUNIĆIMA "ZECOVI"

Stranica Zecovi.net započela je radom davne 2000. godine, a 2008. godine inicijativom njenih članova osnovana je Udruga za pomoć zečevima i kunićima "Zecovi". Udruga sa sjedištem u Zagrebu djeluje na području cijele Hrvatske a i šire.

Kunići polako, uz pse i mačke, postaju sve brojniji kućni ljubimci. Usprkos tome još uvijek imaju imidž domaće životinje tj., "hrane" koja živi u kavezu i nema nikakvih potreba, ili se smatraju idealnom igračkom za djecu. Naša Udruga ima za cilj edukaciju vlasnika kunića, promjenu ustaljenog obrasca razmišljanja i "osvajanje" odgovarajućeg statusa kunića među kućnim ljubimcima. Želimo vlasnicima ponuditi savjete temeljene na dugogodišnjem iskustvu i poboljšati zajednički život kunića i čovjeka na obostrano zadovoljstvo.

Spremnimo svima i u svakom trenutku pružiti sve potrebne informacije te pomoći savjetom ili preporukom.

Ukoliko se iz nekog razloga više ne možete brinuti za vašeg kunića obratite nam se za pomoć. Isto tako, ako ste odlučili da kunić treba postati vaš kućni ljubimac, razmislite o udomljavanju, uvijek imamo nekoga kome treba nov i siguran dom.

DODATNE INFORMACIJE

Ovo je samo mali dio informacija o kunićima kao kućnim ljubimcima. Na našim internetskim stranicama možete naći detaljne informacije o svim temama vezanim uz kuniće. Također nam se možete pridružiti na forumu ili postati član naše Udruge, što bi nas jako obradovalo.

Udruga za pomoć zečevima
i kunićima "Zecovi"

www.zecovi.net
www.udrugazecovi.hr
zecovi.net@zecovi.net

Mobitel: 091 76 82 188

Žiro račun
2360000 - 1102015595

UDRUGA
ZECOVI

**KUNIĆI
KAO
KUĆNI LJUBIMCI**

ODAKLE DOLAZIM?

Današnji "kućni" kunići imaju dugu povijest. Potječu od divljih kunića koji su živjeli na Pirenejskom poluotoku i dijelu sjeverne Afrike. Već u srednjem vijeku počinju se uzgajati u Francuskoj, da bi danas postali omiljeni kućni ljubimci.

Kunići, i divlji i pitomi, razlikuju se od divljeg zeca po građi tijela i po životnim navikama.

GDJE BIH RADO BORAVIO?

Što više prostora to bolje! Kunići su životinje koje vole kretanje, trčanje i skakanje i to im je potrebno omogućiti. Kretanje je jedan od važnih preduvjeta za zdrav život. Prostor u kojem žive treba biti opremljen kućicom, prikladnim kutkom gdje će vršiti nuždu, posudicom za hranu, sjenilicom za sijeno, posudicom ili pojilnicom za vodu, a dobrodošli su i tuneli za provlačenje i igru. Njihov prostor možete organizirati u većem kavezu ili u dijelu stana. Idealno je ako kunići mogu slobodno koristiti cijeli stan ili jedan njegov dio. Ukoliko je kavez jedina mogućnost za smještaj (minimalno 100x60cm), kunić mora svakodnevno bar nekoliko sati provesti izvan kaveza kako bi se mogao istrčati i protegnuti. Najaktivniji su u jutarnjim i večernjim satima.

Pri nabavi kaveza i planiranju prostora, vodite računa da oni rastu do osmog mjeseca starosti i da će kunić kojeg kupite u dućanu (gdje su u prosjeku stari 1-2 mjeseca), narasti 2 do 3 puta!

Prostor u kojem se kunić kreće mora biti posebno osiguran. Potrebno je ukloniti ili osigurati sve električne kablove, vole ih gristi, što može i kobno završiti. Iz dosegaa kunića maknite sve kućne biljke i cvijeće, većina je za njih otrovna, a znatiželja velika. Kavez ne smije biti izložen izravnom sunčevu svjetlu, te se nalaziti odmah uz radijator, na propuhu, direktno pod prozorom ili na nekom bućnom mjestu.

Uz malo strpljenja kunići se mogu naučiti da obavljaju nuždu na jednom mjestu. Često sami izaberu gdje, te je najjednostavnije na to mjesto postaviti posudu za obavljanje nužde. U nju možete staviti pelete od prešane piljevine (koriste se u pećima za grijanje) ili granule od sušenih kukuruznih klipova (Sanipet). Posudu za obavljanje nužde i prostor u kojem kunić boravi potrebno je svaki dan očistiti, a jednom tjedno temeljito očistiti i dezinficirati.

Kada kuniće donesete u novi dom, stavite ih u za njih unaprijed pripremljen prostor i pustite ih da se oporave od stresnog putovanja. Prvih nekoliko dana nemojte ih uzimati u ruke i uznemiravati. Dajte im vremena da se priviknu i prilagode na svoj novi dom. Vrijeme iskoristite za prikupljanje dodatnih informacija o njezi i prehrani. Ako su u kući djeca, za početak im ograničite pristup i detaljno ih uputite kako da se odnose prema kuniću. Dok kuniće ne upoznate i oni ne steknu povjerenje, približavajte im se uvijek sprijeda, polako i u njihovoj "visini". Vrlo su znatiželjni i živahni te će već kroz nekoliko dana biti raspoloženi za igru i druženje.

ŠTO RADO JEDEM?

Kunić je isključivi biljojed. Najvažnija hrana u prehrani kunića je sijeno i ono bi trebalo činiti 70-80% dnevne prehrane. Nabavite kunićima kvalitetno sijeno - ono prešano i vakumirano, svakako izbjegavajte.

Sijeno treba biti dostupno kuniću 24 sata dnevno. Od sijena se ne može prejesti, a njime se i najbolje troše zubi koji kunićima neprestano rastu. Čista voda im također mora uvijek biti dostupna. Barem jednom dnevno promijenite vodu i dobro operite posudicu odnosno pojilnicu. Ako koristite pojilnicu, svakodnevno kontrolirajte njezinu ispravnost, curi li voda nesmetano na potisak i može li kunić iz nje dovoljno popiti.

Osnovnu hranu kunića, pored sijena, čine "zelena hrana" (razno bilje, trava, povrće), te "suha" gotova hrana (peleti). Za trošenje zubiju korisne su i mlade, neprskane grančice (npr. grab, jabuka, vrba, ljeska, lipa).

Bebe kunići ne bi trebali jesti zeleno do četvrtog, petog mjeseca starosti. Još uvijek je većina kunića u dućanima prerano odvojena od majke zbog čega im se probavni i imunološki sustav nije uspio razviti do kraja. Uslijed konzumacije zelene hrane, takvi kunići lako dobiju proljev koji može završiti kobno. Mladim kunićima uz sijeno ponudite 4-5 jušnih žlica suhe hrane dnevno. Kada se u odgovarajućoj dobi priviknu na "zelenu" hranu, smanjite im količinu na jednu do dvije žlice dnevno..

Svako uvođenje nove hrane potrebno je početi postupno i oprezno. Uvoditi jednu po jednu vrstu, u malim količinama, kako bi mogli pratiti reakciju kunića na nju.

Izbjegavajte kupusarke (u većim količinama izazivaju nadutost), kao i sve vrste salata (zbog nitrata te velike količine pesticida u njima), te žitarice koje su izrazito kalorične. U prehrani nisu dozvoljeni: svježa djetelina (osušena može), krumpir, plod rotkvice, stabljika i zeleno od rajčice, sve vrste mahunarka i sve vrste lukovica. Također je zabranjena bilo kakva hrana na bazi mlijeka ili mliječnih prerađevina.

Nije preporučljivo davati razne kupovne poslastice, već im ponudite komadić svježeg (ili sušenog) voća: jabuka, banana, brusnica, ananas, borovnica, breskva, kupina.

MOJ DRUŠTVENI ŽIVOT

Kunići su izuzetno društvena bića, koja u prirodi uvijek žive u grupama, te bi bilo idealno kada bi i život pod vašim krovom, proveli u društvu (bar) još jednog kunića. Najbolja kombinacija su mužjak i ženka. Ukoliko imate par kastracija/sterilizacija je obavezna. Kunići se odvajaju od majke i braće s minimalno 8 tjedana starosti! S otprilike 3 mjeseca mužjaci postaju spolno zreli, a ženke nekoliko tjedana kasnije. Od početka spolne zrelosti kunića i do 6 tjedana nakon kastracije mužjaka, kunići trebaju biti odvojeni da ne bi došlo do neželjene trudnoće. Kunići ne pate zbog kastracije - dapače ona je preduvjet za sretan život u paru.

Kuniće nemojte podizati protiv njihove volje i forsirati ih u nečemu što ne žele. Nikada ih ne smijete hvatati i podizati za uši! Vole kada ih se gladi po leđima, glavi, obrazima i oko ušiju. Ponekad će vam i sami pokazati što bi željeli raditi ili će jednostavno veselo trčati i tako pokazati da su sretni. Međusobno, kao i prema ljudima, komuniciraju govorom tijela koji je izrazito razvijen.

Kunići su vrlo čiste životinje i nemaju miris koji ljudski nos može osjetiti. Dobar dio vremena provode u čišćenju svog krzna prilikom čega progutaju određenu količinu dlake. Potrebno ih je redovito četkati, posebno u periodu linjanja, kako bi se minimalizirala progutana dlaka koja može dovesti do začepa, zastoja cijele probave i po život opasnih komplikacija

Kuniće nije potrebno kupati ukoliko ne postoji medicinski razlog!

Kunići su jako osjetljivi na promjene temperature. Njihovo krzno je prilagođeno temperaturi okoline u kojoj žive. Nagle promjene iz toplog u hladno mogu uzrokovati prehladu, npr. kunića naviknutog na sobnu temperaturu ne smijete zimi puštati vani na hladno (balkon, dvorište). O tome je važno voditi računa i prilikom transporta - zimi transporter s kunićem obavezno umotajte, dok ga ljeti nikada ne unosite u pregrijani auto, može dobiti toplotni udar i na mjestu uginuti.

AKO SE IPAK RAZBOLIM...

Kunići, na žalost, uvijek prekasno pokazuju da su bolesni. To je osobina životinja koje u prirodi žive u grupama. Iz straha da će biti izbačeni iz grupe i nastambe, žele ostaviti dojam zdrave jedinke te skrivaju probleme. Ta njihova prirodna osobina otežava otkrivanje bolesti u početnom stadiju

Ovdje su navedeni najčešći simptomi koje kunić pokazuje kada mu je potrebna profesionalna i hitna pomoć veterinara:

- kunić diše na usta, propinje vrat i glavu hvatajući zrak
- kunić mlitavo leži u stanju šoka, ubrzano i plitko diše, zjenice proširene i ne reaguju na svjetlost
- krvarenje
- teška diareja, nadutost, začep (nema kuglica)
- držanje glave u koso, poremećaj ravnoteže i koordinacije pokreta
- oduzetost (najčešće zadnjih nogu), paraliza, napadaj grčenja, gubljenje svijesti
- naprezanje pri mokrenju i nemogućnost mokrenja
- neuobičajeno kretanje ili držanje nogu u čudnom položaju, vidljivi vanjski prijelomi
- slinjenje, problemi sa zubima (odbijanje hrane, otežano žvakanje)
- kihanje, kašljanje, hroptanje, šmrkavi nos